

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

leden 2012

6. ročník / 1. číslo

A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ (Mk 1,11)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

leden připomíná ikonu. Slavíme v něm svátek Panny Marie, kterou si jinak ani neumíme představit. Připomínáme řadu událostí z Kristova života, které lze bez rozpaků označit za ikonické. A ikonou je vlastně i vztah Panny Marie a Krista naznačený zejména v neděli Svatby v Káně, je předobrazem vztahu Boha a člověka, matky a syna a lidí navzájem a jako takový může prospět i nám.

A ostatně, tento vztah nabyl zázračným způsobem podoby zcela fyzické. Milovaná mariánská ikona Serafima Sarovského se otiskla na ochranné sklo. Ukázalo se, že Mariina tvář je jiná, než na původní ikoně, a co víc: že na prsou nese podobu Krista, stejnou, která se vtiskla do Turínského plátna.

Toto zřetězení (v žádném případě zmnožení!) ikon kéž nás provede lednem k naší spáse a k slávě Boží.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Středa 19.00 – studentská bohoslužba u sv. Kříže
Středa 20.00 – setkání nad Biblií v Communiu
Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v Communiu

Udalo se

30.12. v 17 hodin se v kapli svaté Rodiny konala poutní bohoslužba.

Kalendárium

3. ledna v 19 hodin se v rámci filmového klubu bude v Communii promítat film Bratr Slunce, sestra Luna s doprovodným komentářem.

6. ledna v 17 hodin – Slavnost Zjevení Páně - eucharistická slavnost s koledami, tříkrálové svěcení kadidla, vody a křídý v chrámu sv. Vavřince na Petříně.

8. ledna v 10 hodin – Svátek Křtu Páně – eucharistická slavnost v kapli sv. Máří Magdalény.

8. ledna v 17 hodin – Svátek Křtu Páně – eucharistická slavnost v rotundě Nalezení sv. Kříže.

15. ledna v 18 hodin zasedne v Communii farní rada.

Narozeniny v lednu slaví:

Eva Havlová, Tomáš Pelc, Vladimír Němec, Vladimíra Lebová, Martin Bláha.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.1. – Slavnost Matky Boží, P. Marie

Nu 6, 22-27

Ž 67

Ga 4, 4-7

L 2, 15-21

Zde se nelze nepozastavit nad povahou ikony. Jde o obraz, nebo o skutečnost? Obraz, který bere účast na skutečnosti náležitým způsobem, je skutečný, to jest podle pravidel ikonopisu, založených mimo jiné na tradičním podání pravé podoby Panny Marie. Stejně energie, které utvářely její podobu mají působit při psaní ikony. Stejně tak u nás: tytéž Boží energie, které nás ve stvoření upřádaly máme uplatnit v obnově naší padlé přirozenosti, kdy jako bychom restaurovali sebe samy jako ikonu – ikonu Božího obrazu v člověku a Boží slávy na člověku. To, že vůbec slavíme svátky nás má upamatovat na další ikonu: vedle ikony psané a ikony živé ještě ikonu v čase. Je to církevní kalendář, který na pozadí padlého času neproměněné existence k smrti právě ve svátcích zjevuje dobu příhodnou, kairos našeho navštívení.

Na dnešním svátku pozorujme zvláštní souhru ikon. Psaná ikona Bohorodičky nám v příhodný okamžik, v mariánský svátek, ukazuje způsob, jak obnovit Boží obraz v nás a stát se živou ikonou před tváří Boží.

6.1. – Slavnost Zjevení Páně

Iz 60, 1-6

Ž 72

Ef 3, 1-12

Mt 2, 1-12

Máloco, natožpak málokdo se jeví všem stejně. Tam kde pastýři cítili neurčitou naději a radost, zákoníci konzultovali texty a narazili na mesiánského krále z rodu Davidova. Herodes se polekal konkurenta a mágové? Kdo ví, třeba hledali nějakého „Nesmrtelného Svatého“ své perské tradice, či pozemský obraz nějakého nehmotného filosofického principu. Každý z popsaných příkladů se za různých okolností a v různých podobách vracívá a dodnes vrací. Hledající cítí naději a

radost, diktátoři strach (a to i ti, kteří zkrotili církev a dokonce, snad, i diktátoři církevní), náboženství profesionálové dogma a rituál, příslušníci jiných tradic analogii se svými představami a filosofové... filosofii.

Ježíš se ke všem těmto očekáváním nějakým způsobem hlásí, ale vždy s výhradou. Neurčitě touze dává svou tvář. Světské diktátory nepřemáhá světskou silou.

Nevzpírá se dogmatu, ale vždy jej přesahuje. Nezamítá koncepty jiných tradic, ale nesplývá s nimi. A je filosofem, ale jde mu o spásu.

Každá představa má své ale, ostatně, naše představivost je omezená. Nicméně právě v onom nedostatku i té nejvyvinutější představivosti tkví závdavek svobody, smíme nacházet i to, co jsme si nedovedli představit, a smíme v nalezeném milovat nikoliv svoji představu, nýbrž skutečnost.

8.1. – Slavnost Křtu Páně

Gn 1, 1-5

Ž 29

Sk 19, 1-7

Mk 1, 4-11

Tato slavnost nás upomíná na pokání, ale v docela jiném významu, než na který jsme zvyklí. Mnohdy se připomíná, že Ježíš přijal křest na obmytí hříchů, aniž kdy byl jediný spáchal. Činil rovněž další skutky pokání, například se třicet dní postil. Jistě nám tím dával příklad, ale to je málo. Myslím, že tím naznačil, jak vetché je spojení hříchu a pokání, nemáme se totiž kát kvůli hříchu, ale kvůli sobě a bližnímu. Pokání nejen, že obnovuje stav před hříchem, ale přináší i něco nového – novou citlivost, k vlastní křehkosti a k potřebám druhým. Tříbí schopnost vážít rozhodnutí, nepodléhat zbrkle těm či oněm popudům, nehněvat se. Dává nám krásu v odvržení ošklivosti: přepychu, mnohomluvnosti, závisti. Nedopustí vznik pocitu viny, který nevede k nápravě, ale k zoufalství. A pokud nenalzáme v pokání řešení určitého hříchu, kterým povahu daného hříchu spíše jen zakonzervujeme, nýbrž způsob života, leckterému hříchu tak pouhou silou krásy předejdeme. Shrnutí: následujeme Krista jako hříšníci, ale následujme jej jako bezhříšného a nečiňme si z jeho skvostného příkladu nástroj k řešení vlastních přehmatů.

15.1. – 2. neděle v mezidobí – Svatby v Káně

1 Sam 3, 1-10

Ž 139

1K 6, 12-20

J 2, 1-12

Tento svátek více než jiné propojuje téma Ježíše a Marie. On ji odmlouvá, ona jej přelstí, on ji vyhoví a vykoná svůj první zázrak. Dalo by se říci, že ona chce, aby konal spásu, on odporuje, že ještě není čas, ona prozradí, že její syn může konat spásu a on tedy konat spásu musí. Je dobré mít v Marii přímluvkyni a, ačkoliv je moudré hledat čas příhodný ke spáse a stanout na vhodném místě, nepřestávat po spáse toužit a chtít ji i tam, kde se zdá zbytná, až banální, chtít ji i při oslavě, která hrozí skončit ostudou. Radost je znakem spásy, kterou nám udílí Bůh a bližní, hanba je znakem ztracení, které sami udílíme sobě a bližnímu. Maria patří mezi ty, kteří nám doporučují radost.

22.1. – 3. neděle v mezidobí

Jon 3, 1-5.10

Ž 62

1K 7, 29-31

Mk 1, 14-20

Nalézám zde obdobnou hříčku, jako u Jana, že totiž můžeme milovat bližního proto, že milujeme Boha a Boha můžeme milovat skrze lásku k bližnímu. Podobný argument kruhem nám vlastně nabízí i dnešní Evangelium: činíme pokání, protože jsme uvěřili Evangelium, nebo jsme schopni věřit Evangelium, protože konáme pokání? Obojí je pravda a zároveň záštita před kalkulem (dělám to a to, abych dosáhl spásy versus z touhy po spáse dělám to či ono), před kauzalitou (činím pokání, protože věřím Evangelium a nikoliv naopak, respektive má víra je pouhým důsledkem pokání či mé pokání je pouhým důsledkem víry), a vlastně i před zoufalstvím (nedokážu činit pokání, ale je tu Evangelium, budu se z něj modlit a třeba to půjde, respektive, nějak mi nejde tomu či onomu v Evangelium uvěřit, ale budu žít kajícím životem, a třeba to půjde).

29.1. – 4. neděle v mezidobí

Dt 18, 15-20

Ž 111

1K 8, 1-13

Mk 1, 21-28

Posedlý je osamocen: ostatní se ho zajisté bojí a štítí a on sám jim nemůže rozumět, potáčeje se v nějakém podivném a temném stavu existence. Zato v něm přebývá celý dav, celá legie běsů. Základním rysem posedlosti a vůbec vyšinitosti a vymknutosti ze světa, který lze sdílet s ostatními a v tomto sdílení zakládat jeho pravdivost, je právě prolnutí samoty s davem, osamělosti s davovostí. Je hrozné, když dav mluví jedním, navíc lidským hlasem a je hrozné, když z jednoho člověka promlouvá dav. Ježíš obnovuje obecnství a ničí dav. Odděluje nečistého ducha, který žije jako množství v jednotlivci od člověka, která má žít jako jednotlivec v množství. Nám by mělo být jasné, že lze žít démonicky – davově a zároveň osaměle – i bez démonů, alespoň ne těch mytologických. Tož se mějme na pozoru.

Farní vyúčtování za měsíc prosinec 2011

Příjmy:

sbírky rotunda:	3.808,-
sbírky sv. Vavřínek:	8.563,-
příspěvky 2011:	12.400,-
dary:	104.475,-

CELKEM: 129.246,-

Výdaje:

telefon:	2.168,-
elektřina:	2.830,-
divadlo:	964,-
ván.dar nemocnému:	170,-

CELKEM: 6.132,-

ROZDÍL: + 123.114,-

Stav účtu k 31.12.2011:	795.023,-
Stav pokladny:	59.645,-
CELKEM:	854.668,-

Křižovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.1.2012. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2012